

skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn til Bemærkningerne i Lovforslaget. Han syntes at have faaet den Opfattelse, at kun nogle enkelte Kommuner af dem, der hidtil har haft Restriktioner, havde anmodet om Forlængelse. Men Forholdet er jo, hvad der ganske tydeligt fremgaar af Bemærkningerne, at Købstadforeningen optræder paa Købstædernes Vegne, og yderligere har 6 Byraad rettet Henvendelse direkte til Ministeriet om det samme, nemlig Forlængelse af Bestemmelserne vedrørende Indflytningsbegrænsning. Saaledes maa Forholdet ses, thi det er det rigtige.

Venstres ærede Ordførers Betragtninger over, hvorledes Indflytningsbegrænsningen hidtil var anvendt, bl. a. i Aarhus, var ogsaa mærkelige og misvisende. Den ærede Ordfører ræsonnerede paa den Maade, at naar Aarhus Kommune f. Eks. havde givet over Halvdelen af Ansøgerne Tilladelse til at flytte ind, kunde man lige saa godt have taget dem alle; der kunde ikke være sket noget særligt derved; det vilde ikke kunne foraarsage større Ulemper, sagde den ærede Ordfører. Men det er at se ganske urigtigt paa Forholdet. Det er en Selvfølge, at en Kommunalbestyrelse kun anvender disse Bestemmelser i mindst mulig Udstrækning. Det maatte være en mærkelig Kommunalbestyrelse, som ikke gerne saa saa mange som muligt flytte til Kommunen, saaledes at Kommunen kunde blive større og betydeligere; men naar Tilflytningen medfører saa store Udgifter og Vanskeligheder for Kommunen, at de overgaar Fordelene, saa er det, Kommunalbestyrelsen ser sig i den Nødvendighed at sige nej til nogle, skønt sikkert mange af dem, man har været nødsaget til at sige nej til, er Folk, som man gerne saa indenfor Byens Porte. Naar man altsaa har sagt nej, har det været, fordi det har været umuligt at tage dem alle uden at bringe Kommunen i Vanskeligheder, som ikke var til at overvinde. Jeg kan derfor ikke se, at der skulde være nogen som helst Grund til at frygte for, at disse Bestemmelser skulde blive misbrugt — det er de sikkert heller ikke blevet tidligere — eller brugt i større Udstrækning end absolut nødvendigt, og man kan aldeles ikke se paa Forholdet, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre saa paa det. Det gælder saavel smaa som store Kommuner; de er spændt lige haardt for, hvor Bolignødens Vanskeligheder gør sig gældende.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om selve Lovforslaget. Det er ganske tydeligt, at Forslaget i første Række gaar ud paa

at kundgøre, at man tilsigter en Ophævelse af hele den nuværende Huslejelovgivning. Det fremgaar ganske tydeligt af § 1, at en saadan Bebudelse er Hensigten. § 1 gaar ud paa, at Fornyelsen af de nu fungerende Nævn og Overnævn i København skal suspenderes; den skulde ellers efter Loven foregaa nu. Dette finder jeg meget beklageligt, og jeg indser ikke, hvad Nytte denne § 1 skal gøre. Man kunde efter min Mening nu have forventet Ro om Boliglovgivningen for Københavns Vedkommende til Aaret 1930—31. Saa længe er Boligloven fastlagt for København, og det er bestemt, hvorledes Forholdene skal være i disse 3—4 Aar. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Grund til at rokke derved i det Lovforslag, vi nu behandler. Hvis man vil spørge om Hensigten med den højtærede Ministers Tilkendegivelse eller Kundgørelse af en saadan Hensigt, Ophævelsen af den gældende Lovgivning for København, skal jeg ikke udtale mig derom. Man maa jo gaa ud fra, at den Hensigt, Ministeren har opgivet, ogsaa er til Stede. Men der er ikke Tvivl om, at en saadan Tilkendegivelse, som her er sket ved § 1 i Lovforslaget og desuden ved Bemærkningerne til Lovforslaget og den højtærede Ministers Udtalelser i Gaar, vil blive misbrugt af Husejere overfor Lejere paa forskellig Maade, og det er efter min Mening beklageligt, at den højtærede Minister har stillet sig paa en saadan Maade, at dette kan befyrgtes at ville finde Sted og sikkert vil finde Sted. Man kan sikkert gaa ud fra efter alt, hvad der foreligger, at Regeringen og dens Parti ikke er nogen varm Tilhænger af den Lovgivning, her er Tale om. Men det forekommer mig, at det er ganske umotiveret, at man ved denne Lejlighed fra den højtærede Ministers og Partiets Side vil demonstrere Modvillien imod den bestaaende Huslejelovgivning eller den Rest, der er tilbage af den. Det vil sikkert ikke kunne undgaas, at denne § 1 vil blive opfattet som et Forsøg paa at undergrave den gældende Lejerbeskyttelse, og at der igennem den vil blive givet Grundejerne en særkommen og hjælpende Haand. Jeg forstaar ikke, hvorfor et saa stort og omfattende Spørgsmaal er kastet ind i denne Sag; et Spørgsmaal, der vil virke som en Brandfakkell og bringe det, som man var berettiget til at vente skulde være Hovedformaalet med Lovforslaget, i Fare.

Den højtærede Minister udtalte, at det var hans Hensigt at søge Forslaget gennemført hurtigt, og det kan naturligvis ogsaa være nødvendigt, idet de gældende Bestem-